

Donderdag 31 januari 1918 – ochtendeditie

Londen, 30 januari. Officieel. De 29^e januari kort na het middaguur hebben marinevliegtuigen een aanval gedaan op het vliegveld van Koolkerke, waarbij vele bommen werden geworpen; in de loodsen in de noordwestelijke hoek van het terrein ontstond brand.

In de loop van de gewone luchtpatrouilletochten werd een vijandelijk vliegtuig vernield en een stuurloos neergeschoten. Vele onbesliste gevechten werden geleverd. Al onze toestellen keerden behouden terug.

Een onderhoud met Camille Huysmans.

Londen, 30 januari. Ik heb Camille Huysmans gesproken, die te Londen vertoeft na de arbeidersconferentie te Nottingham te hebben bijgewoond. Huysmans is erg in zijn schik met de laatste feiten aangaande de politiek en de invloed van de arbeiderspartij. Niet, dat ze hem verrassen. Hij was altijd overtuigd, dat de democratische beweging in Groot-Brittannië gezond is en op het kritieke ogenblik sterk genoeg zal blijken om de naar inlijving strevende stromingen in het eigen land te weerstaan.

Hij was kwistig met lof voor Henderson's vaste en scherpzinnige leiding. Henderson heeft nu een machtige partij in de rug, die eensgezind is en tegenover de vredeskwestie een ondubbelzinnige positie inneemt. Ze is er niet op uit, de oorlog hoe dan ook te eindigen, maar die te eindigen met een rechtvaardige en democratische vrede alsmede door een beroep op de democratische instincten in alle oorlogvoerende landen.

Huysmans verheelde zijn mening niet, dat de Britse arbeidersbeweging meer voor de wereld tot stand zou kunnen brengen dan de bolsjevieken, die met te Brest stoer vast te houden

aan de democratische beginselen, zeker een belangrijke invloed oefenen, doch die door het leger roekeloos te ontredderen en uiteen te laten gaan, zichzelf hebben verhinderd om voor die beginselen te strijden, ingeval de Duitse en Oostenrijkse democratische partijen geen voldoende sterke druk op hun regeringen kunnen uitoefenen om ze aan te nemen.

Het bolsjewisme en Rusland kunnen enkel worden gered door de arbeidersorganisaties in de middelrijken. Zullen ze genoeg kracht en moed hebben?

Dat is voor Huysmans het punt, waar voor de Europese vrede alles om draait en van meet af aan om gedraaid heeft. In de middelrijken, waar de krachten van de reactie het sterkst zijn, moet een politieke strijd gestreden worden, voor de wereld vrede kan hebben.

Huysmans zal binnenkort met Henderson, Ramsay Macdonald en Webb naar Parijs gaan om met Franse en Italiaanse socialisten te overleggen.

Ze hopen tot een stevige schikking inzake het vredesprogramma te kunnen komen alvorens de geallieerde arbeidersconferentie op 21 februari te Londen samenkomt, opdat deze, beter voorbereid, geen mislukking zou worden gelijk die van het vorig jaar.

Een der neteligste punten zal wel de kwestie van Elzas-Lotharingen zijn. Ofschoon Huysmans alle hoop heeft op het bereiken van een overeenkomst nopens de formule, gelooft hij, dat Lloyd George's formule van vernieuwde overweging de beste kansen biedt.

De kern in de Elzas-Lotharingse kwestie is voor hem gelijk als voor Troelstra, wiens woorden hij aanhaalde, dat men zou erkennen, dat het niet een Duitse, noch een Franse, maar een Europese kwestie is.

Het onderhoud met admiraal von Tirpitz.

Londen, 30 januari. Een bekende autoriteit heeft zich tegenover het reuteragentschap op de volgende wijze geuit over het interview, dat de Berlijnse correspondent van de nieuwe Rotterdamse Courant onlangs met admiraal von Tirpitz heeft gehad:

De admiraal nam het toekomstige België tot onderwerp en verklaarde o.a. dat het de wens van Duitsland was om "het Vlaamse volk tegen de Walen te beschermen" en om Engeland te beletten "België opnieuw te gebruiken om een roofzuchtige aanval op Duitsland te doen". De agressieve inzichten van de ijzervretende admiraal zijn te zeer bekend om enige toelichting te behoeven, ofwel om het hem mogelijk te maken in naam van Duitsland de rol van onschuldig lam met kans op succes op zich te nemen.

Het Vlaamse noch het Waalse volk heeft ooit enig bijzonder verlangen aan de dag gelegd om door Duitsland van elkaar te worden gescheiden. Ze waren in een tijdperk van buitengewone voorspoed en innige nationale vriendschap ten tijde, dat Duitsland zonder zich om de verdragsverplichtingen te bekommeren, in 1914 de Belgische onzijdigheid schond volgens de beginselen "macht is recht" en "nood breekt wet".

Sindsdien kan Duitsland elke splitsing, die daar tussen Vlamingen en Walen misschien bestaat, hebben teweeggebracht met het enige doel om zijn handels- en politieke plannen na de oorlog te bevorderen zonder acht te slaan op de wensen van het volk, dat het zegt te "beschermen".

Wat Engeland's gebruik van België aangaat, namelijk om een aanval op Duitsland te doen, die woorden zijn zonderling genoeg afkomstig van de wijd en zijd bekende pleitbezorger van de "schrikaanjaging",

die altijd op de loer heeft gelegen in verlangen naar "de dag" en die destijds de vertegenwoordiger was van het Duitse militarisme, dat, naar werd erkend, België schond met het welbewuste doel om Frankrijk en indirect Engeland aan te vallen.

Er zijn echter twee punten in het interview met hem en in het andere interview, dat dezelfde Nederlandse correspondent door Hans Delbrück werd toegestaan, waarmee de mensen hier het hartelijk eens zijn, namelijk ten eerste, dat de kwestie van Antwerpen en de Schelde na de oorlog in dezelfde toestand moet blijven als ze voor het uitbreken van de vijandelijkheden was, en ten tweede, dat Lloyd George er alle recht op heeft, om als een groot staatsman te worden beschouwd en Tirpitz niet."

Duitsland en het Vlaamse activisme.

Havre, 30 januari. Officieel: De Belgische regering heeft een rechtstreeks bewijs in handen, dat de kuiperijen van de activisten in Vlaanderen officieel door Duitsland zijn aangesticht, in de vorm van de tekst van een mededeling, die voor het Duitse leger in Vlaanderen was bestemd, ten einde dit in kennis te stellen van het plan tot de administratieve ontwrichting van België, welke door Duitsland wordt ondernomen, alsmede om de te volgen gedragslijn aan te duiden.

In deze vertrouwelijke aanwijzingen, die gedateerd zijn: Brussel, september 1917, worden tendentieuze inlichtingen verstrekt over de geschiedenis en de sociale toestand van Vlaanderen en zijn bevolking, alsmede over de voordelen, die er voor Duitsland aan een politieke uitbreiding van de talenkwestie in België zijn verbonden en over de tactiek, welke door de zogenaamde Raad van Vlaanderen is gevolgd. Het document eindigt met een hoofdstuk dat de "leiding gevende bepalingen voor het gedrag der op zichzelf staande Duitsers in Vlaanderen" inhoudt. Men leest daarin: de bestuurlijke scheiding

is thans op de weg van de voltooiing. De instemming der Duitsers met de Vlaamse Beweging is door de Duitse keizer goedgekeurd en voorgeschreven. Het is dus de plicht van elke Duitser om haar met alle krachten te steunen. De Duitse politiek in de bezette gebieden is een voorbereidende; de definitieve politieke vorm welke aan Vlaanderen en Walenland zal worden gegeven, is voor de toekomst voorbehouden. Bijgevolg dient elke Duitser zich individueel buiten alle mogelijke meningsverschillen van de Vlamingen te houden ten opzichte van de doeleinden van deze laatsten, of van de bestuurlijke scheiding en de te volgen politiek. Het voornaamste doel, dat door Duitsland wordt nagestreefd, wordt aldus aangeduid: de noodzakelijkheid om Vlaanderen, dat door het Germanendom is heroverd, te harmoniseren en naar de zijde van Duitsland te richten, teneinde in de toekomst de veiligheid van de westelijke flank van het Duitse Rijk te verzekeren.

Donderdag 31 januari 1918 – avondeditie

Geen berichten over België.